

være Familiefader, men hvis det skulde være saaledes, at en Kone, der boer ved Siden af, gaaer ham noget tilhaande i Huusholdningen, saa er han ikke længere Familiefader. Det vil iøvrigt være Tilfældet med alle disse Grændse-spørgsmaal, at det ikke vil være let ved en saa vigtig Sag som Afsløsningen af Dffer og Acci= dentfer at finde aldeles udtømmende Begreber. Jeg veed ikke, om der egentlig skulde være noget til Hinder for, forsaavidt man vil have en almindelig Afstemning, at benytte de Bestem= melser, der findes i Valgloven om Retten til at vælge; der gives der klare og rene Bestem= melser, og som vilde være lette at gennemføre, idet man da havde Listerne færdige og kunde bruge dem. Det forekommer mig dernæst at være en Mangel ved begge Forslagene, at de kun tænke sig Sagen afgjort paa den Maade, at det er ved de Enkeltes Underskrift, Sagen skal afgjøres; thi jeg troer, man har Erfaring for sig om, at det ikke egentlig er den rigtige Maade, at faae Folks sande Mening at vide paa, at samle Underskrifter paa saadanne Lister, der bæres fra Huus til Huus. Jeg vil saaledes gjøre opmærksom paa, hvilken Forskjel der vilde være imellem, om man f. Ex. gif her i Thinget omkring fra den Ene til den Anden og spurgte hver især om hans Mening om en Sag, eller om man anvender den Frem= gangsmåde, som vi bruge, at vi først samles og forhandle Sagen i Fællesskab, og efterat dette er skeet, lade den komme til Afstemning. Jeg vilde derfor ansee det for rigtigt at træffe en Bestemmelse om, at der skulde finde et Møde Sted af dem, som havde Stemmeret, og at der Sagen skulde forhandles efter visse nær= mere Regler. Man kunde saaledes f. Ex. lade Sogneforstanderskabets Formand eller i alt Fald een af Sogneforstanderskabet udvalgt Mand dirigere Mødet og da lade vedkommende Forsamling tage sin Beslutning. Jeg troer, at naar man overhovedet vilde bruge den Frem= gangsmåde, at lade Stemmeberettigede umid= delbart afgjøre Sagen, vilde det nu af mig antyde Forslag være det rette; men jeg veed ikke, om det skulde være strengt taget nødven= digt saaledes at gaae til den store Mængde, og om det ikke kunde være tilstrækkeligt med Hen= syn til dette Spørgsmaal, der dog væsentlig

er et reent oeconomic Spørgsmaal, at over= lade det til Sogneforstanderskabet. Det har virkelig noget Misligt ved sig, at Beslutninger herom skulde tages af Folk, der ellers ikke give sig af med at tage saadanne Bestemmelser. Der hører et friere Blik, en større Evne til at see en Sag fra alle Sider, og der skulde derfor ikke fra min Side være Noget at er= indre imod, om Valget blev overladt til Sogne= forstanderskabet; i alt Fald maatte jeg ønske, at den Udbring, jeg har antydet, blev fore= tagen, hvis man skulde foretrække at lægge Af= gjørelsen i de Stemmeberettigedes Hænder. Der er en Fordeel ved Forslaget under det 63de Afstemningspunkt, og det er, at Antallet af de Stemmeberettigede skulde opgives af selve Communalbestyrelsen. Ministeriet vilde være noget i Forlegenhed, naar disse Lister indkom med en heel Deel Underskrifter, uden at der tillige forelaae Erklæringer fra vedkommende Communalbestyrelser. Det er Noget, der for= øvrigt let vil kunne tilspies, og selv om det ikke stod der, vilde Ministeriet maaskee alligevel finde sig foranlediget til at bruge denne Frem= gangsmåde for at faae Sikkerhed med Hensyn til de Navne, der stode paa Begjæringen. Det ene Forslag siger dernæst, at Indbetalingen skal skee til Lønningsfonden; men det lader til, at denne Indbetaling skal skee directe, medens jeg mener, at Indbetalingen skulde skee igjen= nem vedkommende Amtstue. Forslaget under Nr. 65 vil derimod have, at Indbetalingen skal skee til Amtstuen; men det forekommer mig nødvendigt, at der føies en yderligere Be= stemmelse til, som sikrede, at der saa igjen fandt en Udbetaling Sted fra Amtstuen til Lønningsfonden, saa at Pengene ikke indflyde i Finantskassen. I en anden Henseende er Affattelsen af begge Forslagene mangelfuld. Man siger vel, at Erstatningen for Dffret skal indflyde i Lønningsfonden, men der mangler en Bestemmelse om, at den skal flyde tilbage til Rabene. Dette har aabenbart været Me= ningen med begge Forslagene, men det vil være nødvendigt at udtrykke det tydeligere.

Jeg kommer nu til den store og vigtige Forskjel, der er imellem disse to Forslag. Den ærede Landstingsmand, der havde Ordet paa Forslagsstillernes Vegne, har ganske rigtigt